

การแสดงความรับผิดชอบทางการเงินและงบประมาณในระบบ การบริหารส่วนท้องถิ่นของไทย: วิเคราะห์กรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Financial and Budgeting Accountability in Local Governance of Thailand : Analysis Prachuapkirikhan Provincial Administrative Organization

วิจิต ปลั่งศรีสกุล*
หรรษา ชูเพ็ญ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
1) รูปแบบและโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญต่อการ
แสดงความรับผิดชอบทางการบริหารตามระบอบ
ประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในปัจจุบัน 2) ผลกระทบจากรูปแบบและโครงสร้าง
ทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ
ประเทศไทย ที่มีต่อการแสดงความรับผิดชอบทางการ
บริหารทางการคลังและการงบประมาณขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) เสนอแนะ
ทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและ
งบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไกการแสดงความรับผิดชอบ
ที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต กลุ่มตัวอย่าง คือ
ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
และบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการคลังและงบประมาณ
จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบ
สัมภาษณ์ เพื่อการร่วมสนทนากลุ่ม (Focus
group) และวิเคราะห์/สังเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบและโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญ
ต่อการแสดงความรับผิดชอบทางการบริหารตาม
ระบอบประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ได้แก่ มีนโยบาย/ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น
โครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
เบิกจ่ายเงินงบประมาณและมีการทำบัญชี รักษา
วินัยและความมั่นคงทางการคลัง พร้อมทั้งจัดทำ
รายงานเพื่อนำเสนอต่อสาธารณชน มีวิสัยทัศน์
มีความโปร่งใสเปิดเผยข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณ
อย่างตรงไปตรงมา และส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่
ตามข้อบัญญัติของกฎหมาย

2. ผลกระทบจากรูปแบบและโครงสร้าง
ทางการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของ
ประเทศไทย ที่มีต่อการแสดงความรับผิดชอบทางการ
บริหารทางการคลังและการงบประมาณขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ ความผิด

*นักศึกษาระดับปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีปทุม

**อาจารย์ที่ปรึกษา หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการก่อหนี้ผูกพัน การละเลยไม่เร่งรัดจัดการหรือดำเนินการตามแผนงานหรือ

โครงการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด และความผิดอื่นๆ เช่น การใช้จ่ายเงินงบประมาณผิดวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การบริหารทางการคลังและการงบประมาณที่ขาดประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไกการแสดงความรับผิดชอบที่เหมาะสมต่อไปในอนาคตดังนี้

3.1 การกำหนดระเบียบปฏิบัติหรืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการและการสนับสนุนภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงมหาดไทยไว้อย่างชัดเจน

3.2 ออกกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติให้อำนาจองค์กรบริหารส่วนจังหวัดประจำบริษัชนีในติดตามตรวจสอบรายได้หรือการให้คืนให้โทษกับเจ้าของกิจการในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและเป็นธรรม

3.3 ดำเนินการเฉพาะโครงการใหญ่หรือเป็นผู้สนับสนุนประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้สามารถบริหารจัดการงบประมาณให้เป็นไปตามกฎหรือระเบียบข้อบังคับการคลังและงบประมาณของทางราชการ

3.4 น้อมนำหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการคลังและงบประมาณ ทำความเข้าใจปัญหาและอุปสรรคการคลังและงบประมาณทุกมิติ

คำสำคัญ : การแสดงความรับผิดชอบ/การคลังและงบประมาณ/การบริหารส่วนท้องถิ่น/องค์กรบริหารส่วนจังหวัดประจำบริษัชนี

Abstract

The purposes of research were 1) to study the model and the structure on financial and budgeting accountability of the present local governance. 2) to study the effect of the model and the structure of local administration on financial and budgeting responsibility of Prachuab Kirikhan provincial administrative organization. 3) suggest the appropriate model of financial and budgeting accountability. The samples were 15 persons working in financial and budgeting areas.

This research used focus group interview as a methodology and showed that:

1. The model and structure of local government had effects on fiscal discipline and economic stability of local administrative organization,

2. The effect of the model and structure of Prachuab Kirikhan Provincial administrative organization are the legality of the budget administration and financial commitment. Failure to accelerate the implementation of projects and programs within the prescribed period was such offenses as spending against the budget plans and programs,

3. Suggestions on alternative forms of financial administration and local budgets were

3.1 determining the conduct or the authority responsible for managing and supporting the mission of the organization was to be consistent with the regulations of Interior Ministry,

3.2 authorizing the local governance in enforcing the regulations,

3.3 supporting the autonomy of financial and budgeting performance of the provincial administrative organization, and

3.4 applying the royal development plans in management of the finance and the budget.

Keywords : Accountability, Financial and Budgeting, Local Governance, Prachuab Kerikhan Provincial Administrative Organization

บทนำ

การปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารงานภาครัฐ และปรับปรุงโครงสร้างของส่วนราชการ ทำให้การปรับปรุงแก้ไข กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งนอกจากการปรับปรุงเชิงโครงสร้าง ดังกล่าว ในกระบวนการบริหารจัดการก็ได้เกิดผลผลักดันให้มีนวัตกรรมตามสถานะแวดล้อมด้วย เช่น การศึกษาแนวทางเพื่อนำหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เข้ามาประยุกต์ในระบบราชการไทย กรอบแนวคิดธรรมาภิบาล (Good Governance) หมายถึง การสร้างระบบการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ (Efficient Service) การสร้างความโปร่งใส (Transparency) ความยุติธรรม (Fairness) เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of law) และความรับผิดชอบต่อในผลของการที่มีกฎและระเบียบกำหนดไว้ หรือที่เรียกว่า Accountability ทั้งนี้ได้มีพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2542 กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นเกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2542 จึงกล่าว

ได้ว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับ พ.ศ. 2540 เป็นจุดเริ่มต้นของการสนับสนุนให้เกิดการกระจายอำนาจยุคใหม่ชัดเจนกว่ากฎหมายอื่นๆ (บุญเกียรติ การเวกพันธ์ และคณะ, 2552)

ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พัฒนาโครงสร้างและขยายบทบาทออกไปอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น งบประมาณด้านต่างๆถูกเบิกจ่ายเพื่อโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารมากขึ้น แต่ปัญหาการเมืองระดับชาติของรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งได้ทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการท้องถิ่นที่ผู้บริหารมาจากการเลือกตั้งโดยตรงส่วนหนึ่ง คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้เข้าควบคุมอำนาจในการปกครองประเทศ ตั้งแต่วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ประกาศการสิ้นสุดของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พ.ศ. 2557 ในวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการปกครองส่วนท้องถิ่นคือ มาตรา 47 ซึ่งสรุปความได้ว่า บรรดาประกาศและคำสั่งของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศ ไม่ว่าจะกระทำก่อนหรือหลังวันที่รัฐธรรมนูญและให้ประกาศหรือคำสั่งดังกล่าวที่ยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก (อภิชาติ สถิตินิรามัย, 2555)

ที่จริงแล้วรัฐบาลได้พยายามปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแล้วหลายประการ รวมถึงการนำหลักการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) เข้ามาประยุกต์ในระบบราชการไทย กรอบแนวคิด Good Governance รวมความหมายถึง การสร้างระบบบริการงานที่มี

ประสิทธิภาพ (Efficient Service) การสร้างความโปร่งใส (Transparency) ความยุติธรรม (Fairness) เคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย (Rule of Law) และความรับผิดชอบในผลของการตัดสินใจหรือที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า Accountability อย่างไรก็ตามแม้จะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพในการทำงานโดยการปรับโครงสร้างบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐไปมากแล้ว แต่แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างระบบการทำงานที่เน้นความพร้อมรับผิดในผลของการตัดสินใจยังมีได้ มีความคืบหน้าไปเท่าที่ควร ทั้งที่เป็นระบบที่สำคัญที่จะเสริมสร้างการทำงานที่เน้นประสิทธิภาพ สร้างความสำนึกด้านความพร้อมรับผิดมีความชัดเจนในกระบวนการทำงาน ทำให้สามารถตรวจสอบการทำงานของภาครัฐเป็นการปฏิรูปเพื่อประชาชนส่วนใหญ่มิใช่เพื่อหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2550) การแสดงความพร้อมรับผิด (Accountability) ในหน่วยงานยังไม่ปรากฏชัดเจนเป็นรูปธรรม เนื่องจากบุคลากรที่อยู่ในหน่วยงานภาครัฐยังคงมีทัศนคติแบบเดิม กล่าวคือยังคงเคยชินกับการปฏิบัติงานแบบเก่า วิธีคิดแบบเก่า และวิธีการสั่งการหรือตัดสินใจแบบเก่าที่เป็นแบบรวบอำนาจมีความเคยชินกับการสั่งการตามสายการบังคับบัญชา จึงเป็นสาเหตุให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเคยชินกับการถูกสั่งการและการปฏิบัติงานตามคำสั่ง ขาดจิตสำนึกในการทำงานเกี่ยงงานและโยงไปถึงการขาดความรับผิดชอบในภารกิจโดยเฉพาะถ้าเป็นภารกิจขององค์กรการ โดยส่วนรวม เป็นต้น

ความสำคัญและความจำเป็นของหลักการแสดงความรับผิดชอบ (Accountability) ได้เกิดขึ้นและเป็นที่ยอมรับอย่างจริงจังในทศวรรษหลังๆ นี้ เนื่องจาก การพัฒนาการของระบบประชาธิปไตยที่ประชาชนหรือสังคมมีความต้องการมากขึ้นที่จะให้มีกลไกการตรวจสอบการบริหารของตัวแทน

ของตนซึ่งก็คือรัฐบาล เพื่อให้การบริหารเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมแทนที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้มีอำนาจที่เป็นรัฐบาลเท่านั้น กลไกการแสดงความรับผิดชอบดังกล่าวนี้ จึงเป็นที่ยอมรับในกระบวนการบริหารภาครัฐของประเทศ และเมื่อมีการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำภารกิจแทนรัฐบาลกลาง รัฐบาลหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ต้องมีกลไกการแสดงความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่นด้วย (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2550)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของไทยซึ่งได้จัดโครงสร้างทางการบริหารเป็นแบบผู้บริหารหรือนายกเข้มแข็ง (Strong - Executive หรือ Strong - Mayor Form) นั้น ผู้บริหารสูงสุดหรือนายกเทศมนตรีก็จะต้องแสดงความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้เลือกตั้งตามแนวทางของระบอบประธานาธิบดีมากกว่าต่อสภาแบบของอังกฤษ (Westminster Model) ซึ่งหลักการดังกล่าวนี้ใน พ.ศ. 2543 ประเทศไทยได้เคยมีการให้สิทธิแก่ประชาชนในท้องถิ่นเลือกรูปแบบว่าจะจัดให้มีผู้บริหารแบบใด จนกระทั่ง พ.ศ. 2546 ได้มีการแก้ไขกฎหมายกำหนดรูปแบบการบริหารท้องถิ่นให้เป็นแบบ Strong - Mayor Form สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ดังนั้นสาระสำคัญเรื่องการแสดง ความรับผิดชอบระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติจึงอยู่บนพื้นฐานดังกล่าวแบบมีกลไก (วุฒิสาร ดันไชย, 2552)

ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อการบริหารงบประมาณขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดซึ่งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสภาก่อน รัฐบาลจึงจะอนุมัติงบประมาณไปใช้จ่ายในการบริหารได้กล่าวคือ ฝ่ายบริหารจะต้องจัดทำร่างข้อบัญญัติ งบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้สภาองค์กรบริหารส่วนจังหวัดพิจารณาให้

ความเห็นชอบก่อน ฝ่ายบริหารคือ นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด จึงจะนำเงินงบประมาณไปใช้จ่ายได้ เนื่องจากฝ่ายบริหารต้องรับผิดชอบต่อฝ่ายสภาที่อยู่บนฐานของแนวทางที่แตกต่างกันนี้เองได้ มีผลทำให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการควบคุมการบริหารงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางการคลังและการงบประมาณสำหรับการบริหารท้องถิ่นขาดเกณฑ์ที่แน่นอน และในหลายๆ กรณีได้เป็นการเปิดช่องให้มีการแทรกแซง โดยรัฐบาลกลางได้มากกว่าความจำเป็นและยังแสดงถึงการขาดเอกภาพขององค์กรปกครองท้องถิ่นให้สามารถนำสู่การปฏิบัติที่เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของทางราชการที่ว่าด้วยการกำกับดูแลเกี่ยวกับการเงินการคลังและการงบประมาณท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ที่จะช่วยให้ทราบถึงแนวความคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับกลไกสำคัญต่อการแสดงความพร้อมรับผิดชอบทางการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทางเลือกของพัฒนาารูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นเป็นกลไกหลักในการแสดงความพร้อมรับผิดชอบทางการคลังและงบประมาณในระบบการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสม ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบและโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญต่อการแสดงความพร้อมรับผิดชอบทางการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากรูปแบบและโครงสร้างทางการบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย ที่มีต่อการแสดงความพร้อมรับผิดชอบ

ทางการบริหารทางการคลังและการงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

3. เพื่อเสนอแนะทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไกการแสดงความพร้อมรับผิดชอบที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1) ศึกษาพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ว่าด้วย การบริหารจัดการการคลังและการงบประมาณท้องถิ่น ที่ใช้เป็นเครื่องมือและกลไกสำคัญในการบริหารจัดการการคลังและการงบประมาณท้องถิ่น

2) ศึกษาเอกสาร/สิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการคลังและการงบประมาณของบุคลากรภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ที่มีต่อการแสดงความพร้อมรับผิดชอบทางการบริหารการคลังและการงบประมาณ

3) นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มาสังเคราะห์ (Synthesis) สรุปและสร้างเป็นแบบจำลองการแสดงความพร้อมรับผิดชอบทางการบริหารการคลังและงบประมาณในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่น

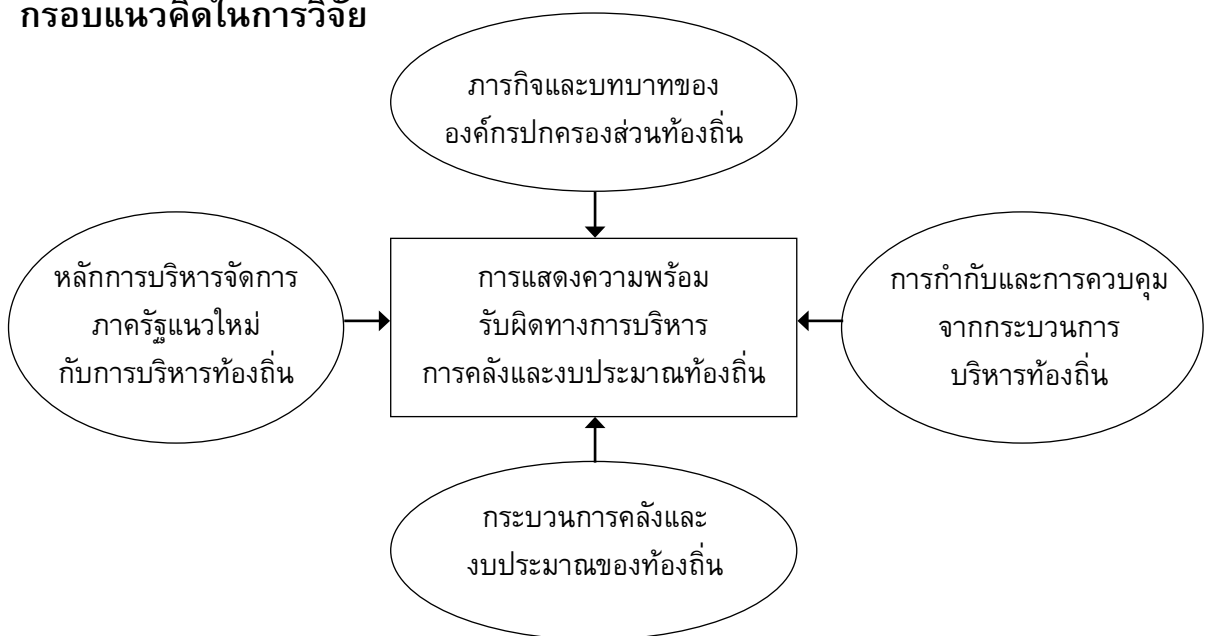
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดของไทย ประจำปี พ.ศ. 2558 ประกอบด้วย ผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งระดับ Upper Tier และ Lower Tier โครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling random) ด้วยการระบุตำแหน่ง ได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

และผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีแหล่งข้อมูลดังนี้ **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ตามโครงสร้างองค์การบริหารส่วนจังหวัด เกี่ยวกับภารกิจและบทบาท การกำหนดนโยบายการคลัง และงบประมาณ วิธีการกำกับและควบคุมการคลัง

และงบประมาณ หลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ต่อการบริหาร และการจัดการงานท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการศึกษาดำรง ผลการตีความ และรายงานการบริหารทั่วไป รวมทั้งจากหนังสือพิมพ์ และวารสารต่างๆ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับปัจจุบัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษารูปแบบและโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญต่อการแสดงความรับผิดชอบทางการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเสนอแนะทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไก การแสดงความพร้อมรับผิดชอบที่เหมาะสมต่อไปในอนาคตโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือแบบบันทึกข้อมูลตามระบบจำแนกประเภท (สุภางศ์ จันทวานิช, 2543) ในการร่วมอภิปรายประเด็นและแสดงฉันทามติของผู้ร่วมสนทนากลุ่มต่อประเด็นการแสดงความ

รับผิดชอบทางการคลังและงบประมาณในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่นของไทย

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบและโครงสร้างที่เป็นกลไกสำคัญต่อการแสดงความรับผิดชอบทางการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบัน พบว่า

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีภารกิจและบทบาทหลายประการ แต่มีงบประมาณดำเนินตามภารกิจที่จำกัด

1.2 ฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์การพัฒนา จัดทำแผนงาน/โครงการ จัดทำงบประมาณจัดเก็บภาษีอากร จัดหาพัสดุและจัดซื้อจัดจ้าง เบิกจ่ายเงินและจัดทำบัญชี ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ รักษาวินัยของการคลัง และความมั่นคงทางการคลัง เพื่อกำหนดการใช้จ่ายอย่างมีวินัย สามารถสร้างความมั่นคงทางการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และจัดทำรายงานเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนรับทราบ

1.3 ฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ มีความโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลการใช้จ่ายงบประมาณโครงการต่างๆ และส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนในท้องถิ่น

2. ผลกระทบจากรูปแบบและโครงสร้างทางการบริหารขององค์กรปกครองท้องถิ่นของประเทศไทย ที่มีต่อการแสดงความพร้อมรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า โครงสร้างและรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยในปัจจุบัน อาจส่งผลกระทบในด้านการคลังและงบประมาณ

2.1 ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการก่อหนี้ผูกพัน ได้แก่ 1) ก่อหนี้ผูกพันโดยไม่มีงบประมาณกำหนดไว้ในรายการนั้นๆ และเป็นกรกระทำโดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับ 2) ละเลยไม่เร่งรัดจัดการหรือดำเนินการตามแผนงาน งานหรือโครงการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.2 ความผิดอื่นๆ ได้แก่ 1) ใช้จ่ายเงินงบประมาณผิดวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยปราศจากอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับ 2) การบริหารทางการคลังและการงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่างๆ ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล ขาดประสิทธิภาพไม่ก่อให้เกิดประสิทธิผล หรือเสี่ยงต่อการร้องเรียนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3. ข้อเสนอแนะทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไกการแสดงความรับผิดชอบที่เหมาะสมต่อไปในอนาคต พบว่า

3.1 รัฐบาล ควรมีการกำหนดระเบียบปฏิบัติหรืออำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงมหาดไทยไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวสามารถจัดทำแผนในการบริหารงบประมาณของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อย่างเป็นรูปธรรมไม่เกิดความปัญหาหรือผิดระเบียบปฏิบัติ

3.2 รัฐบาลควรออกกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการติดตามตรวจสอบรายได้หรือสามารถให้คุณให้โทษกับเจ้าของกิจการในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถจัดเก็บ และขยายฐานภาษีในการนำรายได้มาพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เกิดประสิทธิผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

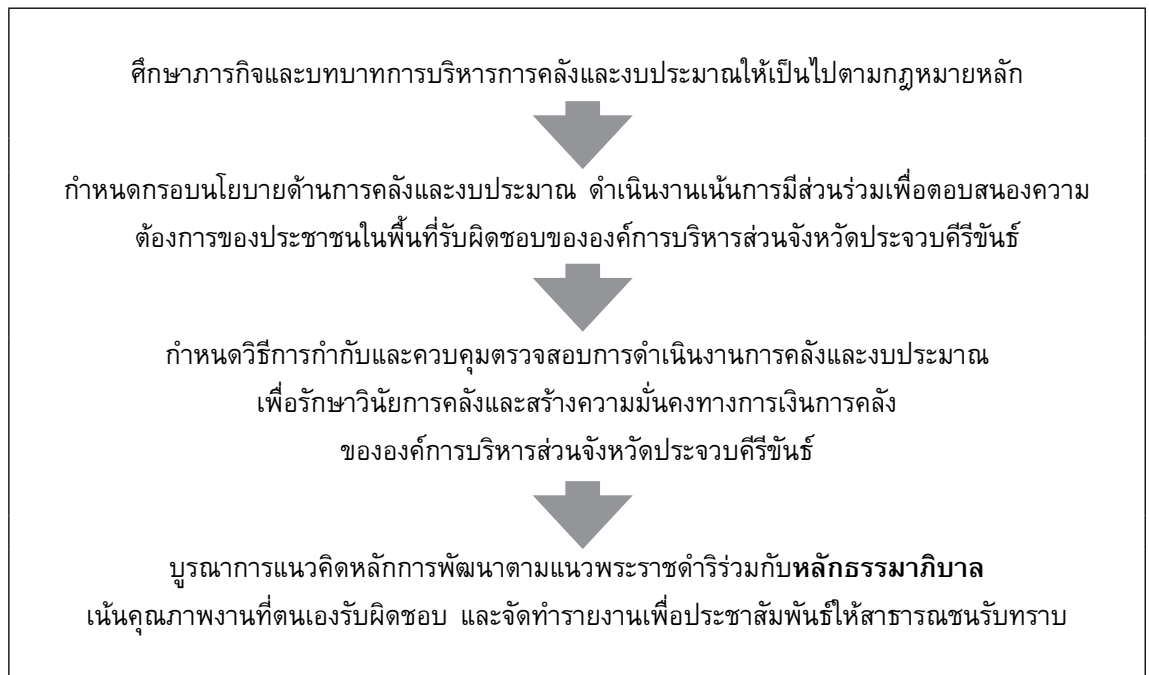
3.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรดำเนินการเฉพาะโครงการใหญ่

หรือเป็นผู้สนับสนุนประสานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลให้สามารถบริหารจัดการงบประมาณให้เป็นไปตามกฎ หรือระเบียบข้อบังคับการคลังและงบประมาณของทางราชการ

3.4 องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรน้อมนำหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการคลังและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คือ การทำความเข้าใจปัญหาและอุปสรรคการคลังและงบประมาณทุกมิติ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารและ

สร้างความร่วมมือกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดเอกภาพในการบริหารการจัดการการคลังและงบประมาณ และสามารถพัฒนาศักยภาพชุมชนท้องถิ่นของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปรูปแบบการแสดงความรับผิดชอบทางการคลังและงบประมาณในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่นของไทย: วิเคราะห์กรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้ดังนี้

อภิปรายผล

ข้อค้นพบจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับรูปแบบการแสดงความรับผิดชอบทางการคลังและงบประมาณในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่นของไทย: วิเคราะห์กรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การบริหารงานคลังและงบประมาณของระบบราชการไทย มีความสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการบริหารราชการแผ่นดิน เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการเงินและวิธีการบริหาร ตลอดจนวิธีการควบคุมการใช้จ่ายเงินของแผ่นดินให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด มีความถูกต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน ผู้บริหารและบุคลากรในองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประจวบคีรีขันธ์ จึงให้ความสำคัญกับการศึกษา การกิจและบทบาทการบริหารการคลังและงบประมาณให้เป็นไปตามกฎหมายหลักของการบริหารงานคลัง เพื่อนำไปสู่การกำหนดภารกิจหลัก การกิจรอง และภารกิจที่ได้รับ การถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติ โดยร่วมกันกำหนดกรอบนโยบาย/ ยุทธศาสตร์ในการบริหาร จัดทำแผนงาน/โครงการ จัดเตรียมงบประมาณแบบสมดุล จัดเก็บตาม รายได้ที่หน่วยงาน หรือองค์กรในพื้นที่แห่งมา ยัง องค์กรบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และหา แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดเก็บ และ ขยายฐานภาษี จัดหาพัสดุ และจัดซื้อจัดจ้าง ในการ กำหนดขั้นตอนการดำเนินโครงการต่างๆ เบิกจ่าย เงิน และจัดทำบัญชี ตรวจสอบการใช้จ่ายงบ งบประมาณให้ความโปร่งใส มีความถูกต้อง ทบทวน การบริหารงานคลังและงบประมาณ และปรับปรุง การดำเนินงานหรือยกเลิกนโยบายในโอกาสต่อไป เพื่อรักษาวินัยของการคลัง และความมั่นคงทางการ คลังตามภารกิจขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ สอดคล้องผลวิจัยของวีระศักดิ์ เครือ เทพ (2555) ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลกลุ่ม ตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่นิยมการลดรายจ่ายด้วยการ ปรับลดคุณภาพหรือลดปริมาณของการให้บริการ สาธารณะมากนักในทางกลับกัน เทศบาลส่วนใหญ่ นิยมนำเงินสะสมออกมาใช้จ่ายเพื่อรับมือกับสภาวะ การขาดแคลนทางทรัพยากรมากกว่าวิธีการระดม ทรัพยากรเพิ่มขึ้นด้วยการจัดเก็บค่าธรรมเนียมหรือ ค่าบริการประเภทใหม่ๆ และเลือกใช้กลยุทธ์การ บริหารการเงินการคลังที่เหมาะสมกับสภาพปัญหา ความรุนแรงและความต้องการเร่งด่วนของประชาชน ในพื้นที่

2. การแสดงความรับผิดชอบทางการคลังและงบ งบประมาณในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่นของไทย: วิเคราะห์กรณี องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตามประเด็นที่ศึกษา อธิบายได้ว่า กำหนดกรอบ นโยบายด้านการคลังและงบประมาณ เพื่อตอบ สอนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบ และวิธีการกำกับและควบคุมการดำเนินงานการคลัง และงบประมาณเพื่อรักษาวินัยการคลังและสร้าง ความมั่นคงทางการเงินการคลังขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะช่วยลดปัญหาความ ผิดเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณและการก่อหนี้ ผูกพันของฝ่ายบริหารมีการบริหารงานการคลังและ งบประมาณองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งที่เจตนากระทำผิดหรือไม่เจตนาจะกระทำผิด หากแต่การตั้งงบประมาณเกิดความทับซ้อนของ พื้นที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการขององค์การ บริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาล และองค์การบริหาร ส่วนตำบล ทำให้ก่อความเสียหายต่อการคลังและงบ งบประมาณของรัฐขึ้นได้ ซึ่งในปัจจุบันหน่วยงานระดับ ภูมิภาคและระดับท้องถิ่นของประเทศไทยอยู่ภายใต้ การบริหารของสมาชิกสภาและองค์กรที่ได้รับการ เลือกตั้งในระดับท้องถิ่น และมีภารกิจ ภัยอย่างใกล้ชิดจากเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการแต่งตั้งจากหน่วยงาน ส่วนกลางในส่วนของรายได้ท้องถิ่นนั้นมีการจัดสรร งบอุดหนุนจากส่วนกลางเพื่อให้รายได้ท้องถิ่นมีไม่ ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของรายได้ สุทธิภาครัฐทั้งหมด ท้องถิ่นมีการดำเนินการตามภารกิจหน้าที่ในการให้ บริการสาธารณะในหลายหน้าที่ด้วยกัน อย่างไรก็ตามปัจจุบันความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานส่วน กลางและส่วนท้องถิ่นของประเทศไทยยังอยู่ระหว่าง ขั้นตอนการเปลี่ยนถ่ายและผลลัพธ์ที่คาดหวังไว้จาก การปฏิรูปด้านการกระจายอำนาจยังไม่บรรลุตาม เป้าหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธนพร โรจนวุฒิชัยธรรม (2552) ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาการบริหารงานด้านการคลังของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตพื้นที่อำเภอ

สันทรายจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานด้านการคลังของท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ เกิดจากการบริหารงาน ระเบียบ กฎหมาย บุคลากร การมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งสาเหตุของปัญหาอุปสรรคเกิดจากผู้บริหาร บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน ขาดวินัยทางการคลัง ระเบียบ กฎหมายที่มีช่องว่างเอื้อต่อการทุจริต กลไกการตรวจสอบที่ไม่ครอบคลุม ประชาชนไม่มีความรู้ ความเข้าใจและไม่มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. จากข้อค้นพบทางเลือกของการจัดรูปแบบการบริหารงานคลังและงบประมาณท้องถิ่นให้มีกลไกการแสดงความรับผิดชอบในอนาคต ฝ่ายบริหารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ส่วนใหญ่สนับสนุนให้มีบูรณาการแนวคิดหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริร่วมกับหลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานคลังและงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งนอกจากเข้าใจหน้าที่ที่รับมอบหมายแล้ว ควรต้องเข้าใจปัญหาและอุปสรรคการคลังและงบประมาณทุกมิติเพื่อนำไปสู่การสื่อสารและสร้างความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดเอกภาพในการบริหารการจัดการด้าน การคลังและงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถพัฒนาศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน โดยทุกคนทุกฝ่ายต่างทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริตและขยันหมั่นเพียรทำให้ผลการคลังและงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเติบโตอย่างมั่นคง ดังนั้นองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์จำเป็นต้องมีการประกาศพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและใช้เป็นแนวทางในการวางแผน การปฏิบัติงานด้านการคลังและงบประมาณ ผู้บริหารควรแจ้งให้

ประชาชนได้ทราบในการประกาศสาธารณะ ถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของตน โดยระบุให้ทราบถึงการปฏิบัติงานที่พอเหมาะกับขนาดและความซับซ้อนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในระบบการบริหารส่วนท้องถิ่น เป็นตัวอย่างที่ดีในการให้บริการแก่ประชาชนทุกชนชั้นอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มีระบบตรวจสอบการทำงานทุกอย่าง เพื่อให้แน่ใจว่าทุกอย่างดำเนินไปตามแผนการทำงาน มีการตรวจสอบความถูกต้องของรายงานบัญชีการเงินรวมทั้งข้อมูลต่างๆ มีความรับผิดชอบในผลงานโดยการประเมินผลงานเป็นระยะๆ ทั้งนี้รวมทั้งการประเมินความต้องการในการพัฒนาทักษะที่ต้องการใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สามารถเข้าถึงประชาชน และต้องรับผิดชอบต่อการทำงานและผลงานอย่างจริงจัง อันจะส่งผลดีต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศในอนาคต สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กฤษณ์ รักษาดีเจริญ (2557) ทำการศึกษารายงานการบริหารการคลังภายใต้แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การบริหารภาคการคลังจะต้องมีการกำหนดมาตรการการควบคุมและการดำเนินการครอบคลุมในทุกมิติ การนำการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้เพื่อการกำหนดมาตรการหรือแนวทางการบริหาร จะทำให้การบริหารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะการจัดการภาครัฐแนวใหม่มีรูปแบบตั้งแต่การศึกษาสภาพแวดล้อมและปัญหา การศึกษาเอกสารและผลการดำเนินการที่ผ่านมา รวมไปถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดการดำเนินการ เพราะการดำเนินการภายใต้โครงการต่างๆ ต้องลดปัญหาแม้ว่าจะถูกจำกัดด้วยสภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่มีอยู่ ปัจจุบันหลายประเทศในอาเซียนประสบปัญหา คือ การที่รัฐบาลไม่สามารถดำเนินการบริหารได้ตามที่แถลง จุดอ่อนปัญหาการบริหาร

การคลังที่ไม่มีคุณภาพ ขาดการวางแผน ขาดการศึกษาในเชิงลึก และขาดการวางรากฐานนโยบายสาธารณะเพื่อประชาชน เนื่องจากหน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรขนาดใหญ่ทำให้การจัดการบริหารจัดการเพื่อให้เป็นไปตามแบบแผนเดียวกันเป็นเรื่องที่ยาก เช่น การดำเนินการตามนโยบาย ผู้ที่ออกนโยบายกับผู้ดำเนินการเป็นบุคคลคนละกลุ่มกัน ถือเป็นอุปสรรคที่สำคัญ ดังนั้น การร่วมมือกันของทุกภาคส่วนเป็นขั้นตอนที่สำคัญ โดยต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน แนวทางการดำเนินงานที่แน่นอน เพื่อให้ทุกภาคส่วนได้ดำเนินการตามแนวทางเดียวกัน

ดังนั้นการได้มาซึ่งอำนาจจากการเลือกตั้งตามวิถีประชาธิปไตยของฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพร้อมที่จะแสดงความรับผิดชอบต่อการคลังและงบประมาณ ซึ่งจะต้องใช้อำนาจที่ได้รับความไว้วางใจในการทำหน้าที่ย่างถูกต้องเรียบร้อย และพร้อมได้รับการตรวจสอบการใช้อำนาจหน้าที่ การปฏิบัติหน้าที่ตามนโยบายของรัฐอย่างมีเหตุผลตามลำดับความสำคัญ และการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติเห็นชอบ โดยกลไกการตรวจสอบการบริหารตามโครงสร้างการบริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

สิ่งสำคัญที่ฝ่ายบริหารพึงปฏิบัติโดยสรุปคือ 1) ศึกษาภารกิจและบทบาทการบริหารการคลังและงบประมาณให้เป็นไปตามกฎหมายหลัก 2) กำหนดกรอบนโยบายด้านการคลังและงบประมาณ จัดทำแผนการจัดเก็บภาษีและรายจ่ายที่มีประสิทธิภาพ จัดตั้งโครงการและงบประมาณอย่างเปิดเผยเพื่อการดำเนินงานตามโครงการที่เน้นการมีส่วนร่วมให้สามารถตอบสนองความต้องการ

ของประชาชนในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 3) กำหนดวิธีการกำกับและควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานการคลังและงบประมาณเพื่อรักษาวินัยการคลังและสร้างความมั่นคงทางการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 4) บูรณาการแนวคิดหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริร่วมกับหลักธรรมาภิบาล เน้นคุณภาพงานที่ตนเองรับผิดชอบ และจัดทำรายงานเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนรับทราบอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. รัฐบาลควรเร่งปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติในการส่งเสริมการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการของเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่สอดคล้องกับกฎกระทรวงมหาดไทยให้มีความอย่างชัดเจน
2. รัฐบาลควรออกกฎหมายหรือระเบียบปฏิบัติให้อำนาจองค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในติดตามตรวจสอบรายได้หรือสามารถให้คุณให้โทษกับเจ้าของกิจการในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมและเป็นธรรม เพื่อให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถจัดเก็บ และขยายฐานภาษีในการนำรายได้มาพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้เกิดประสิทธิผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรดำเนินการเฉพาะโครงการใหญ่หรือเป็นผู้สนับสนุนประสานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลให้สามารถบริหารจัดการงบประมาณให้เป็นไปตามกฎ หรือระเบียบข้อ

บังคับการคลังและงบประมาณของทางราชการ

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ควรนำหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการการคลังและงบประมาณโดยการทำความเข้าใจปัญหาและอุปสรรค การคลังและงบประมาณทุกมิติ เพื่อนำไปสู่การสื่อสารและสร้างความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลเกิดเอกภาพในการบริหารการจัดการการคลังและงบประมาณ และสามารถพัฒนาศักยภาพชุมชนท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความยั่งยืน

5. ส่งเสริมเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชน มีจิตสำนึกรับผิดชอบร่วมกันการบริหารการคลัง และการงบประมาณโดยยึดหลักธรรมาภิบาล

6. ส่งเสริมและสนับสนุนเจ้าหน้าที่รัฐให้พัฒนาความรู้ ความเข้าใจกฎหมายเกี่ยวกับการ

บริหารการคลังและการงบประมาณ และแนวทางการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ถูกต้องและชัดเจน

ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปสู่การปฏิบัติ

1. เมื่อมีการกำหนดกฎหมายที่ชัดเจนในการบริหารงานส่วนท้องถิ่น การนำกฎหมายไปสู่การปฏิบัติผู้เกี่ยวข้องควรจะตีความในข้อกำหนด และใช้อำนาจหน้าที่ภายใต้ข้อกำหนดของกฎหมาย

2. ควรมีการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะการสร้างมาตรฐานในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ การปฏิบัติตามระเบียบ คำสั่ง มีคุณธรรมในการทำงาน มีความสำนึกรับผิดชอบในงานที่ทำ กล้าที่จะยอมรับในผลงานของตนเอง ไม่หวังประโยชน์ส่วนรวม

3. ผู้บริหารและบุคลากรทุกคนทุกฝ่ายต้องมีวินัย หลีกเลี่ยงการกระทำที่ผิดกฎหมาย มีความโปร่งใส ชัดเจน และตรวจสอบได้ในทุกโครงการ

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ รักษาติเจริญ. (2557). การบริหารการคลังภายใต้แนวคิด การจัดการภาครัฐแนวใหม่. มหาวิทยาลัยมหิดล. วารสารนักบริหาร. ปีที่ 34 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2550). ยุทธศาสตร์การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- ธนพร โรจนวุฒิธรรม. (2552). การพัฒนาการบริหารงานด้านการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อำเภอสนทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเกียรติ การะเวกพันธ์. (2552). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการบริหารวิสาหกิจและและการจัดการสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พฤทธิสถาน ชุมพล, ม.ร.ว.. (2544). ประชาธิปไตยแบบรัฐสภาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2557). กลไกการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กองกิจการพลเรือน กองทัพบกที่ 3.
- เรืองเดช ศิลมี และ มาลี จัตูรัส. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงบประมาณของเจ้าหน้าที่งบประมาณ ส่วนราชการกองทัพอากาศ. บทความวิจัยบริหารธุรกิจ. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2552). การกระจายภารกิจหน้าที่ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยุคใหม่. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <http://www.local.moi.go.th/webst/botfam1.htm>.
- วีระศักดิ์ เครือเทพ. (2555). กลยุทธ์การปรับตัวทางการเงินการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้ภาวะวิกฤต. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- Anwar S. (2552). **Local Public Finance and Governance**. Bangkok : Office of the Decentralization to the Local Government Organization Committee.
- Bagnasco, A. (1977). **Villes en Europe**. La De' Convert Press.
- Denter, B. (2009). **En marge et au-deta des Reformer Budgetaires**. Bruxelles Dalloz.
- Jonas Ayaribilla Akudugu. (2012). **Accountability in local government revenue management: who does what?**. Management University of Bonn: Walter-Flex-Str. 3.